

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Jany Záviské a JUDr. Petra Indráčka v právní věci žalobce: **Třinecké železářny, a.s.**, IČ 18050646, se sídlem Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, zastoupeného JUDr. Stanislavem Kadlubiecem, advokátem AK Kadlubiec, Starzyk a partneři, s.r.o., se sídlem Třinec-Staré Město, Husova 401, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Opava, Kolářská 451/13, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2012 č.j. 3044/1.30/12/14.3, ve věci uložení pokuty,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2012 č.j. 3044/1.30/12/14.3, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě ze dne 18.7.2012 č.j.9485/10.30-M/12/14.3.

V žalobě uvedl, že se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a přiznání nákladů řízení, a to pro vady spočívající

- a) v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu jeho nedostatečného odůvodnění,
- b) v nesprávném výkladu právních předpisů a právním posouzení věci jak žalovaným, tak i Oblastním inspektorátem práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj v prvoinstančním rozhodnutí,
- c) v nesprávném skutkovém závěru v důsledku nesprávného právního posouzení.

Pod bodem II. žaloby uvedl, že žalovaný nijak neodůvodnil svůj názor na porušení právních předpisů ze strany žalobce, respektive neodůvodnil svůj závěr, že "Odvolací orgán se tedy plně ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí tak, jak je zpracoval oblastní inspektorát práce.". Pod bodem III. žaloby uvedl, že pro účely posuzované věci pojem "ochranné zařízení" je definován v ustanovení § 2 písm. c) nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí, (dále jen "Nařízení vlády") a to tak, že "Pro účely tohoto nařízení se rozumí ... ochranným zařízením mechanické, elektrické, elektronické nebo jiné obdobné zařízení sloužící k bezpečnosti a ochraně života a zdraví zaměstnanců ". Dále uvedl, že minimálními požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení v závislosti na příslušném riziku vytvářeném daným zařízením jsou uvedeny v ustanoveních § 3 písm. d) a r) bod 4 nařízení vlády, a to tak, že těmito minimálními požadavky jsou "d) vybavení zařízení zábranou nebo ochranným zařízením nebo přijetí opatření tam, kde existuje riziko kontaktu nebo zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi pracovního zařízení nebo pádu břemene" a "r) vybavení vhodným ochranným zařízením a zabezpečením před ohrožením života a poškozením zdraví tak, aby chránilo zaměstnance zejména 4. před možným poškozením zdraví zaměstnance způsobeným zachycením nebo destrukcí pohybující se části zařízení. Další požadavky na "ochranné zařízení" jsou uvedeny v ustanovení § 3 odst. 4 Nařízení vlády, podle něhož "Ochranné zařízení

- a) musí mít pevnou konstrukci odolnou proti poškození,
- b) musí být umístěno v bezpečné vzdálenosti od nebezpečného prostoru,
- c) nesmí bránit montáži, opravě, údržbě, seřizování, manipulaci a čištění; přístup zaměstnance musí být omezen pouze na tu část zařízení, kde je prováděna činnost, a to pokud možno bez sejmutí ochranného zařízení,
- d) nesmí být snadno odnímatelné nebo odpojitelné,
- e) nesmí omezovat výhled na provoz zařízení více, než je nezbytně nutné,

f) musí splňovat další technické požadavky na blokování nebo jištění stanovené zvláštním právním předpisem, popřípadě normovou hodnotou, nevyplyvají-li další požadavky ze zvláštního právního předpisu".

Žalobce uvedl, že z citovaných právních předpisů podle jeho názoru vyplývá, že musí splňovat právními předpisy stanovené podmínky a tím chránit život a zdraví zaměstnanců, nikoliv, jak zřejmě dovodil žalovaný, zabránit za všech okolností vzniku do nebezpečné části, tedy zabránit i v tom případě, že zaměstnanec jedná tak, aby do nebezpečné části vniknul.

Žalobce uvedl, že ochranné opatření v dané věci splňovalo veškeré požadavky Nařízení vlády, když jednotýčové zábradlí ve výšce 110 cm a betonová podesta o výšce 21 cm dostatečně zabraňovalo přístupu k pohyblivým se částem hrabicového dopravníku. Žalovaný neprokázal, že konstrukce ochranného zařízení v rozporu s Nařízením vlády nezamezovalo nežádoucímu (nahodilému) přístupu obsluhy k pohyblivým se částem hrabicového dopravníku. Naopak žalobce fyzickou i počítačovou animací prokázal, že k nahodilému přístupu k pohyblivým se částem hrabicového dopravníku nemohlo dojít. Názor žalovaného, že žalobcem použité ochranné zařízení, tj. jednotýčové zábradlí ve výšce 110 cm a betonová podesta o výšce 21 cm bylo nedostatečné, považoval je nesprávný a neodpovídající požadavkům citovaného právního předpisu.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 25.9.2013 mimo jiné uvedl, že v rámci svého odůvodnění rozhodnutí podrobně a dostatečně rozvedl odůvodnění závěrů oblastního inspektorátu práce, které vycházely ze skutkového stavu zjištěného provedenou kontrolou a následně potvrzeného v rámci správního řízení. Rozhodnutí žalovaného, stejně tak jako rozhodnutí oblastního inspektorátu práce, považoval za řádně odůvodněné. Uvedl, že rozhodnutí žalovaného splňuje požadavky ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád"), které je za použití ustanovení § 93 správního řádu použitelné i pro řízení o odvolání. Žalobcova námitka, týkající se nedostatečného odůvodnění rozhodnutí, se jevila žalovanému jako zcela účelová.

K námitce žalobce, týkající se nesprávného skutkového závěru a v důsledku toho nesprávného právního posouzení, žalovaný uvedl, že je prvořadou povinností každého zaměstnavatele zajistit bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců při práci s ohledem na rizika možného ohrožení jejich života a zdraví, která se týkají výkonu práce, přičemž je zaměstnavatel zejména povinen vytvářet bezpečné a zdravé neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky, vhodnou organizací bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a přijímáním opatření k předcházení rizikům a soustavně vyhledávat nebezpečné činitele a procesy pracovního prostředí a pracovních podmínek, zjišťovat jejich příčiny a zdroje. Na základě tohoto zjištění je zaměstnavatel povinen vyhledávat a hodnotit rizika a přijímat opatření k jejich odstranění. Není-li možné rizika odstranit, je zaměstnavatel povinen je vyhodnotit a přijmout opatření k omezení jejich působení tak, aby ohrožení bezpečnosti a zdraví zaměstnanců bylo minimalizováno.

Dále uvedl, že při zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci má stejné povinnosti jako zaměstnavatel i uživatel, který po dobu dočasného přidělení zaměstnance agentury práce k výkonu práce na svém pracovišti vytváří příznivé

pracovní podmínky a zajišťuje bezpečnost a ochranu zdraví při práci (§ 309 odst. 1 zákoníku práce). Žalobce byl ve vztahu k pracovnímu úrazu dne 26.12.2011 postiženého J.S. nar. X, uživatelem dočasně přiděleného zaměstnance agentury práce. V návaznosti na kontrolou zjištěný a správním řízením potvrzený skutkový stav, oblastní inspektorát práce, meritorním rozhodnutím ve věci, jehož správnost žalovaný následně rozhodnutím potvrdil, uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce, když tento naplnil jeho jak formální tak i materiální znaky jeho skutkové podstaty. Po skutkové stránce žalobce jako zaměstnavatel, resp. uživatel dočasně přiděleného zaměstnance agentury práce nezajistil, aby stroj či technické zařízení (včetně pohyblivých se částí hrabicového dopravníku) byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které budou používány a tyto byly povinně vybaveny vhodným ochranným zařízením, které chrání život a zdraví zaměstnanců. Bylo tedy povinností žalobce zajistit minimální požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení v závislosti na příslušném riziku vytvářeném daným zařízením, a vratnou stanicí hrabicového dopravníku jako technické zařízení, vybavit vhodným ochranným zařízením a zabezpečením před ohrožením života a poškozením zdraví. Byl povinen ochránit zaměstnance před jeho možným poškozením zdraví, způsobeným zachycením nebo destrukcí pohyblivých se částí zařízení, jakožto předvídatelným rizikem. Bylo proto povinností žalobce vybavit vratnou stanicí hrabicového dopravníku, která byla zdrojem pracovního úrazu poškozeného dne 26.12.2011, vhodným a účinným ochranným zařízením. Pracovní úraz poškozeného jednoznačně prokázal, že vybavení daného zařízení ochranným zařízením spočívajícím v jednotčovém zábradlí ve výšce 110 cm a betonovou podestou o výšce 21 cm nad úrovní podlahy, nebylo dostatečné. Proto bylo nutno dojít k závěru, že v konkrétním případě dané technické zařízení nebylo vybaveno vhodným ochranným zařízením, jak požaduje ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. a § 3 odst. 1 písm. r) bod 4. nařízení vlády, když vybavení daného zařízení, jednotčovým zábradlím ve výšce 110 cm a betonovou podestou o výšce 21 cm nad úrovní podlahy, svou konstrukcí nezamezilo riziku zachycení zaměstnance pohyblivými se částmi zařízení, a tím poškození jeho zdraví, a to v důsledku nežádoucího (náhodného) přístupu obsluhy k pohyblivým se částem hrabicového dopravníku. Tedy před možným poškozením zdraví zaměstnance způsobeným zachycením nebo destrukcí pohyblivých se částí zařízení, když mezi jednotčovým zábradlím ve výšce 110 cm a betonovou podestou o výšce 21 cm nad úrovní podlahy zůstával otevřený prostor o velikosti téměř 90 cm (přesně 89 cm), který v rámci výkonu všech činností obsluhy hrabicového dopravníku umožňoval kontakt obsluhy s pohyblivými se částmi daného dopravníku, jak i potvrdil předmětný pracovní úraz poškozeného. Pokud žalobce nesplnil konkrétní požadavek právního předpisu, t.j. § 3 odst. 1 písm. r) bod 4. nařízení vlády, nenaplnil tak právními předpisy stanovené podmínky k zajištění bezpečné práce, resp. k ochraně života a zdraví zaměstnance, jak sám tvrdí v žalobě. Jestliže však žalobce nepřijal účinné opatření a daný hrabicový dopravník nevybavil vhodným ochranným zařízením v souladu s požadavkem citovaným ustanovením nařízení vlády, není možné se ztotožnit s jeho názorem, že zabránění vniknutí do nebezpečné části by musel činit za všech okolností. K možnosti nahodilému přístupu k pohyblivým se částem hrabicového dopravníku žalovaný uvedl, že toto bylo zcela reálné, když k předmětnému pracovnímu úrazu poškozeného dne 26.12.2011 došlo, a to v důsledku nežádoucího - byť náhodného přístupu k pohyblivým se částem hrabicového dopravníku. Účinné, resp. vhodné ochranné zařízení daného prostoru

hrabicového dopravníku, které zamezilo kontaktu zaměstnance s jeho pohyblivými částmi, žalobce zajistil až následně v rámci přijatých opatření k zabránění opakování pracovního úrazu, kdy daný rizikový prostor zabezpečil následnou instalací ochranného síta za účelem vyloučení úmyslného (ale i nahodilého) vsunutí končtiny do nebezpečného prostoru. Současně s tímto opatřením stanovil, že čištění materiálu spadlého z pásu se provádí výlučně mezerou mezi podestou a sítem za použití náradí, přičemž při čištění není nutno dané síto demontovat. S ohledem na shora uvedené se žalovaný domníval, že jeho závěry byly věcně a právně správné, a proto potvrdil odvoláním napadené meritorní rozhodnutí oblastního inspektorátu práce, tím i jeho odůvodnění na str. 9, třetí odstavec, že s ohledem na následné účastníkem řízení přijaté opatření, tento v maximální možné míře vyloučil ať už nahodilé, či úmyslné vniknutí dolní končtiny zaměstnance do rizikového místa. Tím přijal bezprostředně po pracovním úrazu opatření proti jeho opakování, jestliže zajistil následnou instalaci ochranného síta, a to za účelem vyloučení vsunutí končtiny do nebezpečného prostoru. Tímto přijatým opatřením byl ze strany žalobce, jako zaměstnavatele, naplněn požadavek právních předpisů o vhodném ochranném zařízení, které by mělo zajistit bezpečný provoz vratné stanice hrabicového dopravníku a používání jako zařízení v závislosti na riziku jím vytvářeném. Žalobcem přijaté opatření by mělo v budoucnu dostatečně zajistit, že dané zařízení je již vybaveno vhodným ochranným zařízením, zamezí ohrožení života a poškození zdraví zaměstnance způsobeným zachycením nebo destrukcí pohybující se části zařízení.

Žalovaný zdůraznil, že pokud by dané opatření bylo žalobcem přijato dříve (před 26.12.2011 - dnem úrazu poškozeného), zcela určitě by minimalizovalo, resp. vyloučilo možnost pracovního úrazu poškozeného. Uvedl, že je toho názoru, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů naplňují veškeré požadavky správního řádu, kladené na rozhodnutí správních orgánů, která byla vydána pro provedeném správním řízení, jehož součástí bylo i řádně provedené dokazování před oblastním inspektorátem práce. Zahájení předmětného správního řízení, jakož i následné dokazování a jeho závěry, navazovalo na výsledky provedené kontroly oblastním inspektorátem práce u žalobce na jeho pracovišti v souvislosti s pracovním úrazem poškozeného. Dovodil, že žalobce jako účastník správního řízení, nebyl rozhodnutím žalovaného žádným způsobem krácen na svých právech.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že:

- Dne 26.12.2011 dělník na středisku rudné vsázky J. S. měl za úkol zajišťovat obsluhu transportních zařízení v jámě výklopníků 5-8. Tuto činnost vykonával v průběhu celé směny. V závěru směny, tj. cca v čase 21.00 hodin se dostal do prostoru vratné části hrabicového dopravníku, kde mu byla (ke dni 27.12.2011) z nezjištěných příčin, zachycena pravá dolní končetina. Šetřením na místě bylo zjištěno, že postižený byl pravděpodobně v době vzniku úrazu na odchodu

z pracoviště, protože pracovní pomůcky, které běžně používá obsluha, měl zamčené ve skříni na nářadí. U sebe měl pouze své osobní věci a batoh.

- Třinecké železářny, a.s. pracovní úraz s hospitalizací nad 5 kalendářních dnů nahlásily dne 27.12.2011 Oblastnímu inspektorátu práce (dále jen OIP) pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj v Ostravě. V „Hlášení“ žalovaný uvedl, že dne 26.12.2011 ve 21.00 hodin došlo k pracovnímu úrazu pracovníka společnosti Trialfa s.r.o. pana J. S., narozeného X, profesí pomocný dělník v TŽ a.s. na provozu VO-výroba železa a oceli, střediska VOfa-aglomerace, úsek rudná vsázka, v prostoru u hrabicového dopravníku pod výklopníkem č. 6. V závěru směny se z dosud nezjištěných příčin dostal do bezprostřední blízkosti hrabicového dopravníku, kde došlo k traumatickému zranění pravé dolní končetiny.

- OIP pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj dne 29.3.2012 pod č.j. 3550/10.41/12/15.4 sepsal protokol o kontrole podle § 5 odst.1 písm. a), e) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, a to kontrole v rozsahu stanoveném § 3 odst.1, písm. c) zákona o inspekci práce, zaměřené na dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce a kontroly příčin a okolností vzniků pracovního úrazu J.S., nar. X, k němuž došlo dne 26.12.2011 ve 21.00 hod. v provozu VO-výroba železa a oceli, na pracovišti a.s. Třinecké železářny, a.s. Třinec, Staré Město. Inspektorovi provádějícímu kontrolu byly předloženy doklady ke zjištění skutečného stavu a doložení kontrolních zjištění (jak je uvedeno v záznamu ze dne 29.3.2012). Dne 10.1.2012 bylo provedeno ohledání místa vzniku úrazu. Při ohledání místa pracovního úrazu J. S. ve dnech 10.1., 6.2., 23.3. a 29.3.2012 bylo zjištěno, že místo pracovního úrazu se nachází v jámě výklopníku č. 6, v prostoru u hrabicového dopravníku č. 315 A, na pracovišti společnosti Třineckých železáren, a.s. K pracovnímu úrazu došlo ve „vratné stanici“ (koncové části) hrabicového dopravníku č. 315A. Ohledáním bylo zjištěno, že hrabicový dopravník se nachází v prvním podzemním podlaží jámy výklopníku č. 6, do kterého jsou vysypávány suroviny v sypkém stavu, odtud jsou dále dopravovány kloubovým ocelovým pásem. Hrabicový dopravník slouží k shrabování propadu sypkých surovin, které propadnou kloubovým ocelovým pásem vynášejícím suroviny z jámy výklopníku. Hrabicový dopravník je s výjimkou jeho koncových částí po celé své délce zakrytován. Dne 26.12.2011 nastoupil postižený do práce ve 14.00 hod. Pracovní režim postiženého probíhal dle zvyklostí a v souladu s popisem jeho pracovní činnosti. Mezi jeho pracovní povinnosti patřilo rovněž čištění prostoru „vratné stanice“ hrabicového dopravníku. Ke konci směny, okolo 21.00 hod., jak uvedl postižený, provedl běžný úklid, zamkl nářadí ve skřínce, vzal svůj batoh a odcházel z pracoviště. Vzhledem k tomu, že na inkriminovaném pracovišti pracoval postižený osamoceně, a na kritické okamžiky úrazu si nevzpomíná, nebylo možné provedenou kontrolou objektivně zjistit, jaký úkon postižený prováděl v době, kdy došlo k zachycení jeho pravé dolní končetiny hrabicovým dopravníkem, v důsledku čehož byla postiženému tato končetina pod kolenem téměř amputována. Postižený poté, co se mu povedlo z pohyblivého se hrabicového dopravníku vyprostit, se o vlastních silách přemístil do odpočívárny, vzdálené cca 8 metrů od místa úrazu, odkud si zavolal pomoc. Po lékařském ošetření byl převezen do Nemocnice Třinec.

Kontrolovaná osoba jako uživatel zajistila postiženému J.S. podle potřeb vykonávané práce dostatečné a přiměřené informace a pokyny o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, zejména formou seznámení se s riziky, výsledky

vyhodnocení rizik a s opatřeními na ochranu před působením těchto rizik, které by se týkaly jeho práce.

Zdrojem pracovního úrazu J. S. byl hrabicový dopravník, shrabující propad z kloubového pásu sloužícího k vynášení suroviny z jámy výklopníku. Ochranné zařízení, jednotyčové zábradlí okolo vratné části hrabicového dopravníku je umístěno ve výšce 1,10 metrů nad úrovní podlahy a samotný hrabicový dopravník je umístěn na betonové podestě vysoké cca 20 cm. Vratná část dopravníku se nachází cca 30 cm od hrany betonové podesty. Předmětné zábradlí nemohlo zamezit kontaktu obsluhy s pohyblivými se částmi hrabicového dopravníku, např. při ztrátě rovnováhy, v důsledku uklouznutí, zakopnutí apod. Za příčinu vzniku pracovního úrazu označil inspektor OIP nevyhovující stav strojního zařízení na pracovišti uživatele.

Postižený J. S. byl prokazatelně proškolen a seznámen s předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Za příčinu vzniku pracovního úrazu určil inspektor OIP nevyhovující stav strojního zařízení na pracovišti uživatele.

Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že tím, že vratná stanice hrabicového dopravníku nebyla vybavena vyhovujícím ochranným zařízením, které chrání život a zdraví zaměstnanců, kontrolovaná osoba nedodržela povinnost stanovenou § 4 odst. 1 písm. a/ zák.č. 309/2006 Sb. a § 3 odst. 1 písm. d/ nařízení vlády č. 378/2001 Sb.

Inspektor OIP uložil kontrolované osobě přijmout opatření k odstranění kontrolou zjištěných nedostatků, a to bez zbytečného odkladu.

- Třinecké železářny, a.s. dne 29.3.2012 požádaly OIP o přezkoumání protokolu č.j. 3550/10.41/12/15.4 ze dne 29.3.2012. Sdělily, že provedení ochranné konstrukce vratné stanice dopravníku v době úrazu splňovalo ust. § 4 odst. 1 písm. a/ zák.č. 309/2006 Sb. a § 3 odst. 1 písm. d/ nařízení vlády č. 378/2001 Sb., neboť konkrétní provedení ochranného zábradlí a vyvýšená stavební konstrukce základny vratné stanice, která tvoří „okopovou lištu“, dostatečně zamezovala náhodnému přístupu obsluhy k pohyblivým se částem hrabicového dopravníku a zásah končetiny postiženého mohl být proveden pouze úmyslným způsobem. Zároveň bylo sděleno, že zaměstnavatelem bylo přijato opatření, které zaměstnanci zakazuje čištění a opravu v zařízení, pokud není zařízení v klidu a zajištěno proti nežádoucímu spuštění. Smyslem technického opatření, které a.s. přijalo po úraze (ochranné síto), bylo zabránit zaměstnanci případnému úmyslnému zásahu do tohoto prostoru. Zaměstnavatel žádal o vypuštění bodu 1 na str. 6 Protokolu.

- OIP pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj přípisem ze dne 4.4.2012 vyrozuměl žalobce o výsledku přezkoumání protokolu č.j. 3550/10.41/12/15.4 se závěrem, že kontrolní zjištění nebylo předloženu žádostí o přezkoumání protokolu vyvráceno, proto protokol zůstává beze změny.

- Žalobce podal 23.4.2012 námitky proti výsledku přezkoumání protokolu ze dne 4.4.2012.

- OIP pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj dne 11.5.2012 rozhodl o námitkách tak, že námitky kontrolované osoby Třinecké železářny, a.s.,

Průmyslová 1000, Třinec-Staré Město podané dopisem ze dne 23.4.2012 proti výsledku přezkoumání protokolu o kontrole č.j. 3550/10.41/12/15.4 ze dne 29.3.2012 inspektora OIP Bc. T. K. ze dne 4.4.2012 pod č.j. 4232/10.41/12/15.4 se zamítají. V odůvodnění rozhodnutí se vyjádřil k námitkám kontrolované osoby.

- OIP pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj dne 12.6.2012 č.j. 8670/10.30-M/12/14.3 sp. zn. 208/2012 vydal příkaz ve věci správního deliktu na úseku bezpečnosti práce a rozhodl tak, že účastník Třinecké železářny, a.s. v návaznosti na výsledky kontroly podle § 5 odst. 1 písm. a/, e/ zákona o inspekci práce zahájené inspektorem OIP dne 10.1.2012, a to jednak kontroly v rozsahu § 3 odst. 1 písm. c/ zákona o inspekci práce zaměřené na dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce a jednak kontroly příčin a okolností pracovního úrazu s hospitalizací delší než 5 dní zaměstnance agentury práce TRIALFA, s. r. o. Třinec-Kanada, ul. Míru 272, J. S., nar. X, ke kterému došlo dne 26.12.2011 uznává vinným, že spáchal správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. r/ zákona o inspekci práce, kterého se dopustil tím, že nesplnil povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení stanovené v § 4 odst. 1 písm. a/ zák.č. 309/2006 Sb. a § 3 odst. 1 písm. d/ nařízení vlády č. 378/2001 Sb., když jako zaměstnavatel – uživatel dočasně přidělených zaměstnanců Agentury práce nezajistil, aby stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a nářadí byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které budou používány a tyto povinně byly vybaveny ochrannými zařízeními, která chrání život a zdraví zaměstnanců. Konkrétně nesplnil minimální požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení v závislosti na příslušném riziku vytvářeném daným zařízením, když dané zařízení nebylo vybaveno zábranou nebo ochranným zařízením a nebo nepřijal opatření, když zde existovalo riziko kontaktu nebo zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi pracovního zařízení, neboť provedenou kontrolou bylo zjištěno, že vratná stanice hrabicového dopravníku, která byla zdrojem pracovního úrazu J. S. dne 26.12.2011 byla daného dne opatřena jednotyčovým zábradlím, které však svou konstrukcí nezamezovalo nežádoucímu (náhodnému) přístupu obsluhy k pohybujícím se částem hrabicového dopravníku, kde existovalo riziko zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi zařízení (hrabicového dopravníku). Za spáchání uvedeného správního deliktu podle § 30 odst. 2 písm. c/ zákona o inspekci práce byla uložena pokuta ve výši 200.000,- Kč. Účastníku řízení dále byla uložena povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí se OIP zabývá výsledky provedené kontroly, povinnostmi zaměstnavatele, které vyplývají z právních předpisů i výši uložené sankce.

- Žalobce proti příkazu ze dne 12.6.2012 podal odpor, ve kterém mimo jiné uvedl, že konstrukce ochranného zařízení (jednotyčové zábradlí, betonová podesta o výšce 210 mm nad podlahou) dostatečně zabraňovala náhodnému přístupu obsluhy k pohybujícím se částem dopravníku.

- OPI pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj nařídil ve věci ústní jednání na 3.7.2012.

- Dne 3.7.2012 byl sepsán OIP protokol o ústním jednání za přítomnosti zástupců účastníka řízení. Byly čteny listiny, jak jsou uvedeny pod č. 1-16 a 18

protokolu a konstatována fotodokumentace – č.l. 17 protokolu. Účastník řízení další důkazy nenavrhoval a považoval dokazování za dostatečné.

- OIP pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj rozhodl pod sp. zn. 208/2012 dne 18.7.2012 tak, že účastníka řízení Třinecké železářny, a.s. se sídlem Třinec-Staré město, Průmyslová 1000 uznal vinným tím, že spáchal správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst.1 písm. r) zákona o inspekci práce, kterého se dopustil tím, že nesplnil povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení ustanovení v § 4 odst.1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. a § 3 odst.1 písm. r) bod 4 nařízení vlády č. 378/2001, když jako zaměstnavatel-uživatel dočasně přidělených zaměstnanců agentury práce dle § 309 odst.1 zákona č. 262/2006 Sb. nezajistil, aby stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a nářadí byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které budou používány a tyto byly povinně vybaveny vhodným ochranným zařízením, která chrání život a zdraví zaměstnanců. Účastník řízení nesplnil konkrétně minimální požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení v závislosti na příslušném riziku vytvářeném daným zařízením, když vratná stanice hrabicového dopravníku nebyla vybavena vhodným ochranným zařízením a zabezpečením před ohrožením života a poškozením zdraví tak, aby chránila zaměstnance před možným poškozením zdraví zaměstnance způsobeným zachycením nebo destrukcí pohybující se části zařízení, když zde reálně existovalo riziko kontaktu nebo zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi pracovního zařízení. Vratná stanice hrabicového dopravníku, která byla zdrojem pracovního úrazu J. S. dne 26.12.2011, byla daného dne vybavena ochranným zařízením - jednotyčovým zábradlím ve výšce 110 cm a betonovou podestou o výšce 21 cm nad úrovní podlahy, avšak dané zařízení bylo nevhodné, když toto dne 26.12.2011 v cca 21.00 hodin nezamezilo riziku zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi zařízení a tím poškození jeho zdraví v důsledku nežádoucího (náhodného) přístupu obsluhy k pohybujícím se částem hrabicového dopravního, za což uložil pokutu ve výši 200.000,- Kč a dále rozhodl o povinnosti účastníka uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč.

V odůvodnění rozhodnutí OIP pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj konstatoval dosavadní průběh řízení, citoval příslušná zákonná ustanovení, zhodnotil provedené důkazy, zjištěné skutečnosti podřadil pod příslušná zákonná ustanovení, odůvodnil vyšší uložené pokuty.

- Proti rozhodnutí ze dne 18.7.2012 podal žalobce odvolání. Pod bodem II. mimo jiné uvedl, že vratná stanice hrabicového dopravníku byla vybavena ochranným zařízením, které splňovalo všechny požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení a zabezpečení před ohrožením života a poškozením zdraví tak, jak je stanoveno v ust. § 2 písm. c/, § 3 odst. 1 písm. d/ a r/ a v § 3 odst. 4 nařízení vlády. Zdůraznil, že žádné ustanovení nařízení vlády nevyžaduje, aby zaměstnavatel zamezil, příp. jak má zamezit, úmyslnému vstupu osoby do ohroženého prostoru, např. prováděním nedovolené činnosti tak, jak je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí. Žalobce zdůraznil, že na podporu svých tvrzení provedl dvě rekonstrukce a obě náhodný (nechtěný) vstup zaměstnance do ohroženého prostoru jednoznačně vyloučily. Žalobce prohlásil, že splnil i minimální požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení uvedené v ust. § 3 odst. 1 písm. r/ bod 4 nařízení vlády a rovněž požadavky na výrobní a pracovní prostředky

a zařízení uvedené v ust. § 4 odst. 1 písm. a/ zákona č. 309/2006 Sb. Navrhoval zrušení vydaného rozhodnutí a zastavení řízení.

- Třinecké železářny, a.s. státnímu úřadu inspekce práce zaslaly přípis z 15.8.2012, ve kterém uvedly, že celý průběh procesu od zahájení kontroly až po vydání rozhodnutí je doprovázen řadou chyb a subjektivních názorů. Za objektivní nelze považovat protokol, výsledek přezkumu, rozhodnutí o námitkách, příkaz ani konečné rozhodnutí o uložení sankce. Své argumenty rozvedl pod body I.-III. svého stanoviska.

- OIP předložil spis k rozhodnutí o odvolání účastníka řízení Třinecké železářny, a.s. Státnímu úřadu inspekce práce v Opavě dne 14.8.2012 .

- Rozhodnutím ze dne 15.10.2012 č.j. 3044/1.30/12/14.3 žalovaný rozhodl o odvolání účastníka řízení TŽ, a.s. tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí OIP pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj, se sídlem v Ostravě č.j. 9485/10.30-M/12/14.3 ze dne 18.7.2012 potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný provedl rekapitulaci předchozího řízení a vypořádal se s námitkami žalobce uvedenými v odvolání proti rozhodnutí ze dne 18.7.2012. Konstatoval, že OIP v rámci provedené kontroly shromáždil důkazy, které objektivně posoudil a vzal je tímto jako podklady pro rozhodnutí, dostatečně prokázal spáchání správního deliktu. Rozhodnutím se konstatuje, že ze strany účastníka řízení došlo k porušení právních předpisů a je tedy vinen ze spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle ust. § 30 odst. 1 písm. r/ zákona o inspekci práce. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou uvedeny důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se Oblastní inspektorát práce řídil při rozhodování o sankci a její výši. Odvolací orgán se plně ztotožnil s odůvodněním napadeného rozhodnutí tak, jak je zpracoval OIP.

K námitkám účastníka řízení žalovaný uvedl, že neplněním povinností uložených v oblasti BOZP vzniká vždy reálné riziko poškození zdraví úrazem u zaměstnanců. Odpovědnost účastníka řízení jako zaměstnavatele je pak konstruována jako odpovědnost objektivní, tzn. není rozhodné, zda k porušení právních předpisů došlo nedbalostním či úmyslným pochybením zaměstnance. Odvolací orgán posoudil i společenskou nebezpečnost a závažnost tohoto spáchaného správního deliktu, jejímž důsledkem byl vznik pracovního úrazu poškozeného s hospitalizací delší 5 dnů s následkem amputace pravé dolní končetiny pod kolenem poškozeného. Společenská nebezpečnost spočívá v nepřípustném zásahu do soukromých práv zaměstnanců, kdy je povinností zaměstnavatelů vytvářet podmínky pro bezpečné, nezávadné a zdravé neohrožující pracovní prostředí vhodnou organizací bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Odvolací orgán konstatoval, že dané zařízení nebylo vybaveno vhodným ochranným zařízením a zabezpečením před ohrožením života a poškození zdraví tak, aby chránila zaměstnance před možným poškozením jeho zdraví způsobeným zachycením nebo destrukcí pohyblivými se částmi zařízení, když zde reálně existovalo riziko kontaktu nebo zachycení zaměstnance pohyblivými se částmi pracovního zařízení. Ochranné zařízení, jednotyčové zábradlí ve výšce 110 cm a betonová podesta o výšce 21 cm nad úrovní podlahy bylo dostatečným pro zabránění přímého vstupu osoby vykonávající pracovní činnost, ale nezabránilo kontaktu osoby vykonávající pracovní činnost s pohyblivými se částmi zařízení. Účastník řízení

bezprostředně po pracovním úrazu poškozeného instaloval před zařízení ochranné síto za účelem vyloučení vsunutí končetiny. Toto přijaté opatření měl však účastník řízení uskutečnit v době přijetí účinnosti nařízení vlády, tedy v r. 2001 a tím by splnil požadavek § 3 odst. 1 písm. r/, bod 4 nařízení vlády.

Námitka účastníka řízení, že zařízení je v provozu 50 let a nedošlo na něm k žádnému úrazu, se jevila odvolacímu orgánu jako irelevantní.

K námitce účastníka řízení, že došlo k rozporu mezi rozhodnutím o udělení sankce a předcházejícími dokumenty odkázal odvolací orgán na odůvodnění napadeného rozhodnutí i na rozsudek KS v Ostravě č.j. 22Ca 299/2005.

Pokud se jedná o výši uložené pokuty OIP přihlédl k majetkovým poměrům účastníka řízení, zabýval se závažností spáchaného správního deliktu. Jako polehčující okolnost vzal v úvahu fakt, že účastník řízení zjištěný nedostatek odstranil, přijal opatření proti případnému opakování pracovního úrazu ze stejných příčin, a proto uložil pokutu při dolní hranici zákonné sazby, která v tomto konkrétním případě činí 1 milion.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že výše nákladů řízení byla stanovena v souladu s právními předpisy.

III.

Podle § 3 odst.1 písm. c) zákona č. 251/2005 Sb. úřad a inspektoráty kontrolují dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce.

Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2005 Sb. inspektorát vykonává kontrolu v rozsahu stanoveném v § 3. Podle písm. e) téhož ustanovení je oprávněn kontrolovat příčiny a okolnosti pracovních úrazů, popřípadě se zúčastňovat šetření na místě úrazového děje.

Podle § 4 odst.1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. zaměstnavatel je povinen zajistit, aby stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a nářadí byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které budou používány. Stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a nářadí musí být vybaveny ochrannými zařízeními, která chrání život a zdraví zaměstnanců.

Podle § 2 písm. c) Nařízení vlády č. 378/2001 Sb. pro účely tohoto nařízení se rozumí ochranným zařízením mechanické, elektrické, elektronické nebo jiné obdobné zařízení sloužící k bezpečnosti a ochraně života a zdraví zaměstnanců.

Podle § 3 odst.1 písm. d) téhož nařízení minimálními požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení v závislosti na příslušném riziku vytvářeném daným zařízením jsou vybavení zařízení zábranou nebo ochranným zařízením nebo přijetí opatření tam, kde existuje riziko kontaktu nebo zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi pracovního zařízení nebo pádu břemene a podle písm. r) bod 4. vybavení vhodným ochranným zařízením a zabezpečením před ohrožením života a poškozením zdraví tak, aby chránilo zaměstnance zejména před možným

poškozením zdraví zaměstnance způsobeným zachycením nebo destrukcí pohybující se části zařízení.

Podle odst.4 ochranné zařízení

- a) musí mít pevnou konstrukci odolnou proti poškození,
- b) musí být umístěno v bezpečné vzdálenosti od nebezpečného prostoru,
- c) nesmí bránit montáži, opravě, údržbě, seřizování, manipulaci a čištění; přístup zaměstnance musí být omezen pouze na tu část zařízení, kde je prováděna činnost, a to pokud možno bez sejmутí ochranného zařízení,
- d) nesmí být snadno odnímatelné nebo odpojitelné,
- e) nesmí omezovat výhled na provoz zařízení více, než je nezbytně nutné,
- f) musí splňovat další technické požadavky na blokování nebo jištění stanovené zvláštním právním předpisem, popřípadě normovou hodnotou, nevyplyvají-li další požadavky ze zvláštního právního předpisu.

IV.

Z obsahu správních spisů zjistil krajský soud skutkový stav, který nebyl rozporován žádnou ze stran, a to, že dne 26.12.2011 na pracovišti žalobce dělník rudné vsázky J.S. měl za úkol zajišťovat obsluhu transportních zařízení v jámě výklopníků 5-8. Tuto činnost vykonával v průběhu celé směny. V závěru směny, tj. cca v čase 21.00 hodin se dostal do prostoru vratné části hrabicového dopravníku, kde mu byla zachycena pravá dolní končetina. V důsledku pracovního úrazu poškozeného, s hospitalizací delší 5 dnů, došlo k amputaci pravé dolní končetiny pod kolenem poškozeného. Šetřením na místě bylo zjištěno, že postižený byl pravděpodobně v době vzniku úrazu na odchodu z pracoviště, protože pracovní pomůcky, které běžně používá obsluha, měl zamčené ve skříni na náradí. U sebe měl pouze své osobní věci a batoh.

Žalobce v průběhu správního řízení i v žalobě uváděl, že vratná stanice hrabicového dopravníku byla vybavena ochranným zařízením, které splňovalo všechny požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení a zabezpečení před ohrožením života a zdraví a dostatečně zabraňovalo náhodnému přístupu obsluhy k pohybujícím se částem dopravníku. Namítal, že žádné ustanovení nařízení vlády nevyžaduje, aby zaměstnavatel zamezil úmyslnému vstupu osoby do ohroženého prostoru, přičemž v průběhu kontroly ani později nebylo nijak doloženo, že k úrazu došlo náhodným nechtěným vstupem zaměstnance do ohroženého prostoru a k objektivnímu posouzení tvrzení oblastního inspektorátu práce nebyla inspektorem nařízená rekonstrukce. Žalobce provedl dvě rekonstrukce - jednu na inkriminovaném pracovišti a druhou pomocí animačního programu JACK, přičemž obě náhodný (nechtěný) vstup zaměstnance do ohroženého prostoru vyloučily.

Krajský soud uvádí, že odpovědnost žalobce (zaměstnavatele) za správní delikty je konstruována jako odpovědnost objektivní. Nelze proto ani odkazem na jednání zaměstnance se zprostit odpovědnosti za spáchání správního deliktu.

Je nesporné, že ochranné zařízení - jednotýčové zábradlí ve výšce 110 cm a betonová podesta o výšce 21 cm nad úrovní podlahy nezabránilo kontaktu

poškozeného, který vykonával pracovní činnost, s pohybujícími se částmi zařízení. Pokud žalobce namítal, že nebylo nijak doloženo, že k úrazu došlo náhodným nechtěným vstupem zaměstnance do ohroženého prostoru a k objektivnímu posouzení tvrzení OIP nebyla nařízená rekonstrukce, soud uvádí, že na pracovišti, kde došlo k úrazu poškozeného nebyly přítomny žádné další osoby, poškozený si dle svého tvrzení ve správním řízení nepamatuje, jak k jeho úrazu došlo. Nelze ověřit, jak k úrazu poškozeného došlo ani jiným způsobem, např. kamerovými záznamy. Nebylo prokázáno, že by poškozený ochranné zařízení překonal úmyslně. Pokud žalobce provedl dvě rekonstrukce, které dle jeho názoru vyloučily náhodný vstup zaměstnance do ohroženého prostoru, pak soud uvádí, že ani takováto rekonstrukce (konaná bez přítomnosti poškozeného) neobjasnila, co bylo příčinou úrazu poškozeného, jak k úrazu došlo. Je nesporné, že vrátná stanice hrabicového dopravníku nebyla v době úrazu poškozeného vybavena vhodným ochranným zařízením a výrobní pracovní prostředek v té době nesplňoval požadavky stanovené v § 3 odst.1 písm. r) bod 4 nařízení vlády.

Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobce nesplnil minimální požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení v závislosti na příslušném riziku vytvářeném daným zařízením, když vrátná stanice hrabicového dopravníku nebyla vybavena vhodným ochranným zařízením a zabezpečením před ohrožením života a poškození zdraví tak, aby chránila zaměstnance před možným poškozením zdraví způsobeným zachycením nebo destrukcí pohybujících se částí zařízení, když zde reálně existovalo riziko kontaktu nebo zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi pracovního zařízení. Vrátná stanice hrabicového dopravníku byla sice dne 26.12.2011 vybavena ochranným zařízením - jednotýčovým zábradlím ve výšce 110 cm a betonovou podestou o výšce 21 cm nad úroveň podlahy, avšak dané ochranné zařízení bylo nedostatečné, když nezabránilo vzniku pracovního úrazu poškozeného J. S. Nic na tom nemění ani tvrzení žalobce, že zařízení je v provozu 50 let a nedošlo na něm k žádnému úrazu. Žalobce se dopustil správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst.1 písm. r) zákona o inspekci práce, když nesplnil povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení stanovené v § 4 odst.1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. a ustanovení § 3 odst.1 písm. r) bod 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb.

Žalobce bezprostředně po vzniku pracovního úrazu přijal opatření proti jeho opakování, a to instalací ochranného síta, tak aby vratná stanice hrabicového dopravníku byla vybavena vyhovujícím ochranným zařízením, tedy zjištěný nedostatek odstranil.

Pokud se jedná o výši pokuty, pak soud uvádí, že při stanovení výše pokuty za správní delikt dle § 30 odst. 1 písm. r) zákona č. 251/2006 Sb., o inspekci práce, je třeba zohlednit jako přitěžující okolnost to, že došlo k pracovnímu úrazu se závažným následkem, amputací pravé dolní končetiny pod kolenem poškozeného. Polehčující okolností je jednání zaměstnavatele, který instaloval na zařízení ochranné síto. Soud konstatuje, že pokuta má jednak výchovný charakter a jednak represivní účinek. Pokuta musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele správního deliktu tak, aby nedošlo k opakování vadného chování. Žalovaný uložil pokutu při dolní hranici zákonné sazby, když horní hranice pokuty v tomto případě činila 1.000.000,-

Povinnost uhradit náklady správního řízení bylo uložena v souladu s ustanovením § 6 odst.1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. a § 79 odst.5 zákona č. 500/2004 Sb.

K námitce žalobce, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu nedostatečného odůvodnění, soud uvádí, že se s touto námitkou žalobce neztotožňuje. Hlavním základem odůvodnění jsou vlastní důvody, proč správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí. Tyto důvody žalovaný uvedl jasně a přesvědčivě, přičemž vycházel z provedeného dokazování. Žalobcova práva nebyla porušena, neboť skutkový stav byl řádně objasněn.

Soud se rovněž neztotožňuje s námitkou týkající se nesprávného výkladu právních předpisů a právního posouzení věci, přičemž odkazuje jak na zjištění ze správního spisu, jak jsou uvedena výše, tak i na odůvodnění rozhodnutí, jak správního orgánu prvního stupně, tak i odůvodnění rozhodnutí žalovaným. Totéž se týká žalobcem tvrzených nesprávných skutkových závěrů. Lze souhlasit s tvrzením žalobce, že vratná stanice hrabicového dopravníku byla vybavena ochranným zařízením. Nelze však souhlasit s tvrzením, že toto ochranné zařízení splňovalo všechny požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, neboť v takovém případě by pravděpodobně nemohlo dojít k závažnému pracovnímu úrazu, s tak závažnými následky. Namítal-li žalobce, že byl zkrácen na svých právech ve smyslu ustanovení § 65 zákona č. 150/2002 Sb., tak tato námitka byla zcela nekonkrétní. Ustanovení § 65 zákona č. 150/2002 Sb. se týká žalobní legitimace. Žalobce tvrdil, že byl na svých právech zkrácen, podal žalobu, kterou se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Není tedy zřejmé, jakým způsobem byl krácen ve správním řízení na svých právech ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb.

S ohledem na výše uvedené soud žalobu v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s zamítl jako nedůvodnou, přičemž rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10. ledna 2014

JUDr. Bohuslava Drahošová
předsedkyně senátu